

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 4. Desumpta ex cap. 5. 6. & 7. lib. Judicum, in quibus describitur
Canticum Deboræ. Gedeonis Vocatio. Ejus Confirmatio per Signum
Velleris. Militum selectus ad pugnandum. Stratagema & ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](#)

fendere solet &c. Insignæ adhæc tuendæ conservandæque hujus virtutis Medium tibi suggerit *Debora*, de qua in citatō capite ait Scriptura, quod sederit sub *Palma*, indicans per hoc: conservandæ castitatis tutissimum esse asylum amorem solitudinis, nam velle videre, frequenter vagandō foras, prostitutio est pudicitia, ut eventu nimium infelici docuit alibi memorata *Dina*. Dæmon imitatur astutam *Jahelem*, de qua hoc quoque tractatur in capite. Ille ergo homines ē solitudine fugitivos blanditiis velut *Sisaram* ad sua trahit Tentoria, & tandem somno carnalium deliciarum captos, clavō affigit pessimæ consuetudini. Hac in re ab apibus vespæ differunt, quod ista non metuant laborantes aspici: at apes adeò videri noiunt, dum huic negotio vacant, ut nunquam mel nisi in abdito elaborent. Hinc factum, ut quondam casulae alveari pellucido, quō earum artificium in melle confiendō à curiosis quibusdam observaretur, priusquam operi se accingerent, totum intus vitrum cereo tegumento obduxerint, sicque absconditæ & latentes operi faciendo fese impenderint. Non dispar sanè discrimen reperire est inter homines conservandæ castitatis studiosos, & eos inter qui huic negotio parum intendunt. Illi apum instar cupiunt procul aliorum oculis, aliorum alloquio, præsertim disparis sexūs, vivere certi: securissimum castitatis custodem esse solitudinem, ubi enim non est sepes, diripiatur possesso Eccles. 36. at hi, qui (ut memini) de tuenda castitate parum curant, instar vesparum prodire in publicum amant, multò minus hanc virtutem conservaturi, quam ille conservabit pecunias, qui eas publicæ exponit viæ. Sede ergo sub *Palma* Christiane Lector, solitudini studendō, si *Palmam*, castitati illibata debitam, consequi cupis in Regno Gloriæ.

Doctrina 4.

Desumpta ex cap. 5. 6. & 7. lib. Iudicum, in quibus describitur Canticum Debore. Gedeonis Vocatio. Ejus Confirmatio per Signum Velleris. Militum selectus ad pugnandum. Stratagema & Victoria de Madian obtenta.

Non absque Mysterio *Deboram* laudatæ castitatis & sapientiæ foeminam in suo Canto maledicere *Terra Meroz*, cuius habitatores teste Rabanō carnalibus immersi voluptatibus, non venerint in auxilium Domini cit. cap. Hercle sicut castitas hominem

minem Deo conjungere, & divinis scientiis (ut præcedentia docuēte) illustrare solet: ita carnis vitium omnem in eo de supernis rebus scientiam obnubilare, cumque à Deo penitus sejungere consuevit. non permanebit spiritus meus in homine, quia caro est. Genes. 6. quis enim consensus spiritus, ait S. Thomas Villanov. Serm. de S. Doroth. cum libidine? aut que convenientia sapientia ad illecebram? non immittet Deus pretiosissimum purissimumque spiritus sui liquorem in vas inquinatum. Atras nubes radius solaris non penetrat. Hebræi olim Nomen Israëlitarum (quod videntes Deum indicat) sibi vendicaverant: verūm quis nescit, quantum hoc vitiō à rerum divinarum notitia & ipsa Dei memoria declinārint? loquatur Isaias, qui in principio Prophetiae suæ enormi hâc metamorphosi obstupefactus, cœlum & terram in admirationem invitat. Deus Iudaicum Populum, inquit Zeno lib. 3. Serm. 35. luxuria estu exuberante corruptum publicâ increpatione consutat. Cœlum terramque testes citat, ut exagge-ret crimen. Filios appellat, ut abdicatos intelligas. Exaltatos, ut ruina timeatur, spretores sui, ut impios monstreret. Cur quæso sonora illa Eremi Tuba Joannes Baptista, qui in prædicatione suâ etiam aspides surdas in cœlestes videbatur transmutasse Angelos, in deserto potius, quam in celeberrima auditus est Jerosolyma? noverat ille, ad Regis impurissimi exemplum totam quoque componi Urbem, inquæ turpissimas carnis illecebras effundi; & hinc proflus inhabilem esse rerum divinarum & cœlestium, instar terræ illius, quæ spinis obsita, in se projectum suffocat semen teste Christo Domino, nullum referens fructum. Quare o Christiana anima! si vel parvam saltem supernæ sapientiæ & scientiæ particulam unionemque cum Deo habere desideras, vitium carnis ante omnia fuge. Res creata est teste S. Bernardinô tom. 4. serm. 21. de lux. Per luxuriam hominem impediri à reditu ad Deum: quia anima non potest redire & amare sine cognitione, juxta illud Augustini: invisa diligere possumus, incognita nequaquam: sed luxuria carnalis destruit cognitionem. Ita ille: imiteris ergo moraliter loquendô benedictam illam fæminam, quæ ut triumpharet de Sisara, teste S. Scripturâ v. 26. citati cap. Sinistram manum misit ad clavum, & dexteram ad fabrorum malleos. Clavus & malleus tibi sit sensuum extero-rum custodia, & frequens mortificationis studium. Utque eò securius cum Jahele vincas, juxta illius exemplum quære in capite vulneri locum, principiis temptationum & motuum resistendô.

Considera 2. Hominem Christianum Virgâ mortificationis uten-
tem, ut in torculari corporis & animæ suæ triticum à paleis, hoc est virtutes
à vi-

à vitiis segreget, imitari Gedeonem virum fortissimum, cui taliter occupato statim Angelus custos in mente præsagit insignes de Madianitis, in ordinatis videlicet Passionibus, Victorias, & libertatem à vitiis præser-tim carnalibus. Sic discrete mortificatas carnes ociùs flamma charitatis & dilectionis, de Petra Christo prorumpens, comprehendet; quidquid mali somnis residuum repererit, consumptura. Fiet inde: ut dum corpus instar Area Gadeonis rore suò, id est humore libidinis vacuatur, anima instar Velleris cœlesti gratiâ & supernarum rerum scientiâ red-datur plena, jure meritô sibi vindicans illa Apocalypses 14. à castissimo Joanne prolatâ verba: *Hi sequuntur Agnum quoconque ierit.*

N. 223. Porrò, sicut Gedeon dependenter ab haecenüs dictis insignem vi-detur nobis Doctrinam reliquisse in cap. 6. ad vincendos carnis appeti-tus, & obtinendam rerum supernarum scientiam, unionemque cum Deo. Haud secus in cap. 7. Doctrinam optimam nobis subministrat. quâ adjuti triumphemus de inordinato temporalium bonorum amore, dum juxta Dei Imperium eos tantum milites ad obtinendam Victoriam habiles esse credidit, qui canum instar lambebant aquas, Lyrano teste si-gnificare volens: Illos tantum fideles capaces reddi vincendæ avaritiae, & possidendi cœlestis Jerosolymæ thesauri, qui verbis citati authoris utor) de bonis hujus mundi accipiunt, quantum sufficit ad necessitatem. Ta-lem militem se olim probaverat Vates regius exclamans: *Pauper-
zatem & divitias ne dederis mihi, sed vieti meo tantum tribue necessaria.* Atque hinc hortatur nos omnes Psal. 61. *Divitie si affluant, nolite eos apponere.* Debemus ergo superfluò aurô uti, sicut Gedeon suis dici-tur lampadibus hic usus, abscondendô videlicet lucida illa metalla in Vasis viabilibus, quæ levi pauperum prece frangantur, & liberaliter effusa in eorum manibus niteant.

FASCI-